

Nr 794

Av herr **Blomquist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 74, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 6 §§ lagen den 4 januari 1956 (nr 2) om socialhjälp.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 74 föreslås ändringar i socialhjälpslagens 1 och 6 §§ för att klarlägga kommunernas ansvar för den enskildes omvårdnad. Sistnämnda paragraf föreslås få följande tillägg:

Socialnämnden har,

”att göra sig väl förtrogen med den enskildes behov av omvårdnad och verka för att detta blir tillgodosett”.

Den föreslagna lydelsen av lagen synes medföra att formella kompetensvister kan uppstå mellan socialnämnden och andra nämnder och då i främsta rummet barnavårdsnämnden; i 3 § barnavårdslagen stadgas nämligen, att barnavårdsnämnden har att göra sig väl förtrogen med barns och ungdoms levnadsförhållanden inom kommunen. Även gränsdragningen i förhållande till nykterhetsvårdslagen är oklar. Enligt min mening bör av lagtexten klart framgå att socialnämndens skyldigheter i angivna hänseende gäller, i den mån skyldigheten inte åvilar annat organ hos kommunen.

Vad som sagts i föregående avsnitt får naturligtvis inte medföra, att samarbetet mellan socialnämnden och andra nämnder eller styrelser försvåras i här aktuella fall. Inte heller får den av mig yrkade avgränsningsregeln medföra, att människor, som är i behov av hjälp, blir utan sådan till följd av att socialnämnden inte vågar ingripa av rädsla för att överskrida sin kompetens. Enligt min mening bör det framlagda lagförslaget därför också kompletteras på så sätt att av lagen klart framgår, att socialnämnden skall samarbeta med övriga organ på detta område.

Under hänvisning till det anförda hemställer jag,

a) att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 74 med de ändringar i 6 § lagförslaget, som anges i motionen,

b) att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 29 mars 1968

Per Blomquist (h)